

РЕШЕНИЕ

№ 7981

гр. София, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Младен Семов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8942** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от „Синергон Транспорт“ ЕООД, чрез пълномощника адв. Д., срещу решение № 3670 от 30.07.2023г. по нахд № 4671/2023г. по описа на СРС, 12-ти състав.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № 42-0005624 от 02.03.2023г., издадено от директор на РД „АА“ - С., с което на „СИНЕРГОН ТРАНСПОРТ“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание на основание чл. 93г, ал. 2 от ЗАВП – имуществена санкция в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-3 от 07.04.2009г. на МТ.

В жалбата се поддържа, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Касаторът изтъква липса на описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, с което е нарушен чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Сочи липса на задължителен реквизит – името на водача на автомобила, времето – датата на извършване на нарушението, твърди, че липсва конкретизация за кои автомобили и водачи се касае, не е налице съответствие между словесното описание на нарушението и дадената правна квалификация, като според касатора нарушението следва да се подведе под нормата на чл. 37, ал.1 от Наредба № Н-3/07.04.2009г. на МТ. Счита, че следва да

бъдат очертани отделните периоди от време, в които се е дължало изтеглянето на информацията, като в конкретния случай се касае за няколко такива периода, съответно за няколко отделни нарушения. В тази връзка се навеждат доводи, че като налага една санкция за няколко нарушения, органът нарушава чл. 18 ЗАНН. По изложените в касационната жалба съображения се прави искане за отмяна на оспореното решение и на потвърденото с него наказателно постановление. Претендират се сторените по делото разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява. С представено писмено становище поддържа касационната жалба.

Ответникът по касационната жалба – директор на РД "Автомобилна администрация", С., редовно призован, не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Административен съд София-град, X. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, при което правилно е приел за установено от фактическа страна следното:

Извършена е на 09.02.2023 г. комплексна проверка на дружеството - жалбоподател / въз основа на известие с рег.№ 81-00-56-123 от 01.02.2023 г. и Заповед № РД12-431/08.02.2023г./ от страна на служители на Регионална дирекция "Автомобилна администрация" – [населено място], сред които бил и Н. М. Ч., заемащ длъжността "ст. инспектор" в Регионална дирекция "Автомобилна администрация" – [населено място]. Последният при проверка на транспортна документация на дружеството-жалбоподател констатирал, че на 14.04.2022г. в [населено място], [улица], транспортното дружество С. ТРАНСПОРТ ЕООД не е организирано изтеглянето на данните от дигитална карта на водача К. Т. А. с № 0000000099879001, управлявал МПС с рег. [рег.номер на МПС], марка Д. от кат. N3, най-малко един път на 28 дни, като за периода на комплексна проверка от 01.02.2022г. до 31.01.2023г. единственото извлечение е на 14.12.2022г. което не е довело до загуба на данни.

Отчитайки горните обстоятелства, Н. М. Ч. съставил срещу превозвача акт за установяване на административно нарушение № 333803 от 09.02.2023 г. за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-3 от 07.04.2009 г. на МТ. Актът бил подписан от актосъставителя и един свидетел при установяване на нарушението, след което бил предявен на представляващ нарушителя, който го подписал без възражения. Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение било издадено и процесното наказателно постановление N 42-0005624 от 02.03.2023г., с което за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-3 от 07.04.2009г. на МТ на жалбоподателя е наложено административно наказание " имуществена санкция" в размер на 3000 лева на основание чл. 93г, ал. 2 ЗавП.

Софийският районен съд е приел, че при издаването на оспореното наказателно постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила,

които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице и да се явяват формални основания за отмяната на санкционния акт. Приел е, че нарушението, за което е ангажирана административна отговорност на дружеството, е доказано по несъмнен начин от обективна страна, доколкото същото се изразява в бездействие от негова страна да осигури изискваните данни от дигиталния тахограф, като административнонаказващият орган правилно е квалифицирал нарушението като такова по чл. 38, ал. 1, т.2 от Наредба № Н-3 от 07.04.2009г. на МТ.

При извършената служебна проверка на обжалвания съдебен акт, съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК, настоящият касационен състав намира обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно постановено при съответствие с материалния закон, като съображенията за това са следните:

Софийският районен съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и формираните правни изводи, като при правилно изяснена фактическа обстановка е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за което е санкциониран касаторът. С оглед горното, съдът намира, че СРС правилно е формирал извод за съставомерност на деянието, който се споделя и от настоящата съдебна инстанция.

Във връзка с наведените в касационната жалба възражения следва да се добави следното:

В хода на административнонаказателната процедура не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, съставляващи самостоятелно основание за отмяна на оспореното наказателно постановление. Както актът за установяване на административно нарушение, така и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, съдържащи необходимите реквизити по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете, предвидени в чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН.

Нарушението е описано ясно и точно с всички съставомерни признаци и правната квалификация е съответна на описанието, като е посочено в какво се изразява извършеното нарушение. Фактическите констатации в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства, а в касационната жалба са изложени оплаквания, които не могат да доведат до промяна на установените факти или на формираните от решаващия съдебен състав изводи.

Противно на твърденията на касатора, в оспореното наказателно постановление ясно са посочени дата и място на извършване, както и се съдържа описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Както се посочи по-горе, оспореното наказателно постановление съдържа всички изискуеми реквизити и няма основание да се счита, че е нарушено правото на защита на нарушителя. Ето защо, неоснователно се явява възражението на жалбоподателя, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, накърнили правото му на защита.

Настоящата инстанция напълно споделя и изводите на въззивния съд относно правилната правна квалификация на установените фактически обстоятелства.

Съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 2 от Наредба Н-3 от 07.04.2009г. за необходимите мерки за изпълнението и прилагането на Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г. относно тахографите в

автомобилния транспорт, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт и за необходимите мерки за изпълнението и прилагането на Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета, издадена от министъра на транспорта, обн. ДВ, бр. 31 от 2009 г., превозвачите и лицата, извършващи превоз за собствена сметка, извличат данните от паметта на дигиталния тахограф и картата на водача, с изключение на подробните данни за скоростта, най-малко един път на 28 дни - за данните от картата на водача. Правилно е приложена и санкционната норма на чл. 93г, ал. 2 ЗАВП, доколкото същата съдържа в хипотезата си именно визираното в наказателното постановление нарушение. Тъй като в цитираната разпоредба размерът на имуществената санкция е определен в абсолютен размер – 3000 лева, липсва основание, а и възможност, за редуцирането му.

Изцяло се споделят и изводите на СРС, че случаят не е маловажен по см. на чл. 28 ЗАНН.

По изложените съображения настоящият касационен състав приема, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Независимо от изхода на спора, на ответника в касационното производство не следва да се присъждат разноски, тъй като такова искане не е направено своевременно.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3670 от 30.07.2023г., постановено по нахд № 4671/2023г. по описа на СРС, 12-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: